

Section 2

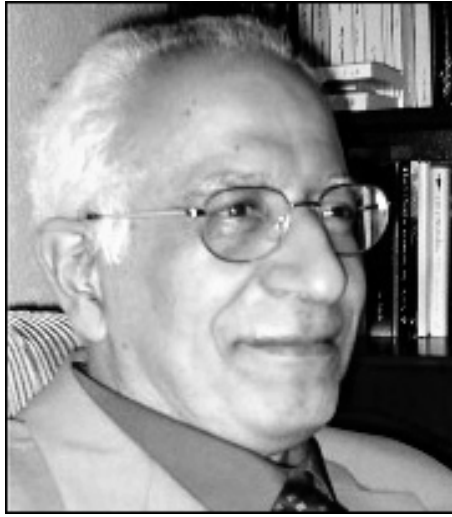
بخش دوم

فراخوانی برای یک کمپین دادخواهی

دکتر حسین باقرزاده

hbzadeh@btinternet.com

سه شنبه ۱۴ خرداد ۱۳۸۷ - ۳ ژوئن ۲۰۰۸

به راه انداخته شود. این کمپین باید صرفاً یک کمپین حقوقی باشد و خواستی جز باز کردن پرونده قتل های سال ۶۷ و روشن کردن جزئیات آن برای ایران و تعقیب عادلانه و مجازات انسانی کسانی که به هر نحو در این قتل ها دخیل بوده اند نداشته باشد. کمپین نباید هدف های سیاسی را دنبال کند و یا در پی انتقامجویی باشد. تنها در این صورت است که کمپین می تواند حمایت سازمان های حقوق بشر بین المللی را برای خود جلب کند و در سطح جهانی نیز بازتاب یابد.

دادخواهی حق شناخته شده جهانشمول هر فرد ستم دیده است و در هر قانون و آیینی محترم شناخته شده و تضمین گردیده است. در جنایات ضد بشری، اگر حکومتی نتوانست یا نخواست به دادخواهی ستم دیدگان رسیدگی کند حق ستم دیده است که به هر مرجع بین المللی مناسب مراجعه کند. در حال حاضر دو نوع از این مراجع وجود دارند. یکی دادگاه بین المللی جنایی است که چند سال پیش تأسیس شد، ولی در این مورد صلاحیت رسیدگی ندارد، چرا که اولاً ایران عضویت آن را نپذیرفته است و ثانیاً رسیدگی آن عطف به ما سبقت نمی شود (فقط به جنایاتی می تواند بپردازد که پس از تأسیس این دادگاه صورت گرفته باشد). دیگری، دادگاه های جنایی خاص است که با تصویب شورای امنیت برای موارد مشخصی تأسیس می شوند. مانند دادگاه خاص در لاهه هلند برای متهمان جنگی یوگوسلاوی سابق یا دادگاه ها وقتی شکل می گیرند که شورای امنیت سازمان ملل یک واقعه را جنایت ضد بشری بشناسد و

نظام قضایی محلی یک کشور را (مثلاً در این موارد، یوگوسلاوی سابق یا رواندا) برای تعقیب قانونی بی طرفانه، عادلانه و مؤثر متهمان کافی یا صالح نداند.

در این مورد نیز، کمپین دادخواهی در درجه اول باید از خود حکومت ایران بخواهد که پرونده های سال ۶۷ را باز کند و به صورت بی طرفانه، عادلانه و مؤثر به تعقیب آمران و عاملان و مجریان آن بپردازد. نظام قضایی ایران البته به لحاظ ساختاری و محتوایی از انجام چنین خواسته ای عاجز خواهد بود (این نظام تا به حال نتوانسته است حتی به یک پرونده جنایی که متهم یک مقام حکومتی بوده است به صورت عادلانه و بی طرفانه رسیدگی کند). در این حالت، کمپین باید با کمک نهادهای بین المللی حقوق بشری برای دادخواهی به سازمان ملل مراجعه کند. برای این کار البته تدارکات زیادی لازم است. از جمله باید دلایل و شواهد مستند و محکمه پسند این جنایت ضد بشری را تنظیم کرد و به سازمان ملل ارائه داد. خوشبختانه این شواهد کم نیستند و نهادهایی مانند بنیاد عبدالرحمان برومند بسیاری از این شواهد را به صورت مستند ثبت و ضبط کرده اند. و اگر ایرانیان همت و تلاش کافی در این راه به خرج دهند، با توجه به شناختی که جامعه جهانی از رژیم ایران دارد، شانس موفقیت در این امر کم نیست.

تا بیستمین سالگرد قتل عام سال ۱۳۴۷ کمتر از سه ماه باقی مانده است و تا شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر حدود شش ماه. این سالگردها را نباید همچون سالهای گذشته به جمع شدن در گورستان خاوران در تهران یا برگزاری مراسم یادبود در چند شهر اروپا و شمال آمریکا و تشکیل چند سمینار و صدور چند اطلاعیه به مناسبت هر یک محدود کرد. می توان با به راه انداختن یک کمپین دادخواهی به استقبال هر دو رفت، و تا تحقق این دادخواهی از پا ننشست. در این کمپین البته بازماندگان قربانیان سال ۶۷ می توانند و باید نقش اساسی داشته باشند، و فعالان حقوق بشر به صورت سخنگوی آنان عمل کنند. ولی همانطور که در بالا گفته شد، این یک جنایت ضد بشری در سطح ملی بوده است و کمپین دادخواهی پیکاری در راه صلح و عدالت بشمار می رود و از این رو، هر ایرانی علاقمند به صلح و عدالت می تواند و به جا است که در آن سهیم شود.

امید که این فراخوان مورد استقبال قرار گیرد و ما شاهد به راه افتادن هرچه زودتر این کمپین شویم. من از هر نظری در این مورد استقبال می کنم و بازم در این باره در ماه آینده سخن خواهم گفت.

فراخوانی برای یک کمپین دادخواهی (۲)

حسین باقر زاده سه شنبه ۲۱ خرداد ۱۳۸۷ - ۱۰ ژوئن ۲۰۰۸

سال از آنان سلب شده است. در سوی دیگر این جنایت، مرتکبان (در مقام آمر، عامل، مباشر و وسیله) وجود داشته اند که باید به پای میز محاکمه کشیده شوند و پاسخگوی اعمال خود شوند. نه عقاید و مواضع سیاسی قربانیان، و نه حتی عقاید و مواضع سیاسی مرتکبان جنایت، به هنگام جنایت یا تا به حال، هیچ یک نباید در این کمپین و فعالیت های آن تأثیری داشته باشد. از این رو است که در مقاله پیشین گفته شد: «این کمپین باید صرفاً یک کمپین حقوقی باشد و خواستی جز باز کردن پرونده قتل های سال ۶۷ و روشن کردن جزئیات آن برای مردم ایران و تعقیب عادلانه و مجازات انسانی کسانی که به هر نحو در این قتل ها دخیل بوده اند نداشته باشد. دنباله مطالب در صفحه ۲۶»

پیشنهاد به راه انداختن یک کمپین دادخواهی قتل عام های سال ۱۳۶۷ که هفته پیش مطرح شد (۱) مورد استقبال عده ای از دوستان و خوانندگان قرار گرفت که همراه با ارائه نظرات خود سؤالاتی را نیز پیش کشیدند. در این مقاله ضمن پاسخ به این سؤالات، چهارچوب و مشخصات کمپینی که مورد نظر نگارنده است توضیح داده می شود. ۱- قتل عام سال ۱۳۶۷ انگیزه سیاسی داشت. در این تردیدی نیست. ولی کمپین دادخواهی باید از هدف ها و موضع گیری های سیاسی اجتناب کند تا شانس موفقیت داشته باشد. به عبارت دیگر، ما با یک جنایت محض سر و کار داریم. این جنایت قربانیانی داشته است، و بازماندگان این قربانیان حق دادخواهی دارند- حتی که نزدیک بیست

دادخواهی کشانده شدند (از هولوکاست گرفته، تا خمر سرخ و رواندا و یوگوسلاوی سابق و حتی عراق)، بازماندگان قربانیان قتل عام ۶۷ پس از بیست سال حتی از جزئیات مربوط به قتل یا محل دفن عزیزان خود نیز هنوز بی اطلاع مانده اند. به عبارت دیگر، بیست سال پس از این جنایت بزرگ ضد بشری پرونده های آن هنوز باز نشده اند، جزئیات آن هنوز روشن نشده است، کیفیت قتل ها معلوم نیست، تاریخ هر قتل مشخص نشده است، محل دفن قربانیان معلوم نیست، عاملان و آمران و مرتکبان آن هنوز شناخته نشده اند و محدودی از آنان که شناخته شده اند نه فقط به مجازات نرسیده اند که همچنان در ارگان های قدرت به کار مشغولند. مهم تر آن که این جنایت نه فقط در سطح جهانی شناخته نشده است و بلکه حتی در ایران نیز اکثریت مردم، به خصوص نسل جوان از آن بی اطلاع مانده اند. یعنی علاوه بر اینکه خانواده های قربانیان پس از نزدیک یک نسل هنوز در آرزوی آن به سر می برند که روزی بدانند چرا عزیزان اسیرشان بی رحمانه کشته شدند، چه کسی کی و کجا آنان را کشت و با اجساد آنان چه کرده اند، جامعه ایران نیز با این واقعیت وحشتناک هنوز روبرو نشده و کاری برای جبران این فاجعه بزرگ و پاکسازی روانی و وجدانی خود انجام نداده است. قتل عام سال ۶۷ همانند زخمی عمیق بر پیکر روان و وجدان جامعه ما وارد شده است و تا مردم ما با واقعیت هولناک آن آشنا نشوند و آن را آنچنان که باید محکوم نکنند، این زخم التیام نمی یابد و خطر تکرار آن همچنان باقی می ماند.

هیچ جنایت مشابه دیگری در تاریخ معاصر در سطح جهان تا این حد در پرده ابهام باقی نمانده و درد و رنج بازماندگان آن را تا این اندازه طولانی نکرده است. بیست سال در انتظار دادخواهی نشستن و ناظر آن بودن که قاتلان آزادانه راه بروند و در قدرت به سر برند و اجابا به جنایات خود ادامه دهند درد و رنج کمی نیست، درد و رنجی که هزاران خانواده را در این مدت دراز اسیر خود کرده است. علاوه بر آن، این یک جنایت ملی و جهانی بوده است. مردم ایران حق دارند بدانند که در کشورشان چه جنایاتی اتفاق افتاده است و چه کسانی تحت چه عنوان چگونه به قتل عام دست زده اند، و جامعه جهانی باید این واقعیت ها را بشنود و بداند که در سال ۱۹۸۸ در این گوشه از جامعه بشری چه جنایاتی مخفیانه صورت گرفته است. باز کردن پرونده های قتل عام ۶۷ و دادخواهی از آن نه فقط برای تسکین دردهای هزاران خانواده عزادار لازم است، بلکه برای پایان دادن به فرهنگ خشونت در ایران و فراهم کردن زمینه های آشتی ملی در کشور از یک سو و تأمین صلح جهانی از سوی دیگر نیز ضرورت دارد. بیست سال فاصله زیادی بوده است، و هرچه زمان می گذرد شاهدان عینی این جنایت کمتر و کمتر می شوند و کشف حقیقت مشکلتتر. اگر به پرونده این قتل عام هرچه زودتر رسیدگی نشود بیم آن می رود که خود جنایت مضمول مرور زمان شود، ولی زخمی که از ناحیه آن بر وجدان جامعه ما وارد شده هرگز التیام نیابد و بلکه خود زمینه ساز جنایاتی دیگر شود. اکنون در شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر بجا است که با حمایت همه ایرانیان آزادیخواه، عدالت خواه و فعالان حقوق بشر یک کمپین دادخواهی در سطح ملی و جهانی

سال ۱۳۸۷ دو سالگرد بزرگ را برای ایرانیان در زمینه حقوق بشر در بر دارد. یکی، شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر است، که ایران به عنوان یکی از اولین ۴۸ کشور امضا کننده آن در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ سهم تاریخی خاصی برای خود کسب کرده است. در عین حال این کشور نه فقط در مقایسه با کشورهای عضو سازمان ملل در آن موقع، و بلکه در برابر نزدیک به ۱۴۰ کشور دیگری که بعدها به سازمان ملل پیوستند، پس از شش دهه یکی از سیاه ترین کارنامه های حقوق بشری جهان را به خود اختصاص داده است. دومی، بیستمین سالگرد قتل عام هزاران زندانیان سیاسی است که در تابستان و پاییز سال ۱۳۶۷ در زندان های مخوف ایران صورت گرفت و یکی از خشونت بارترین جنایات ضد بشری تاریخ معاصر را ثبت کرده است. در این سالگرد بزرگ دو واقعه، بجا است که هرچه بیشتر از اولی تجلیل شود، و به عنوان جزئی از این تجلیل، برای دادخواهی در مورد دومی به یک کمپین سراسری دست زده شود.

تصویت اعلامیه جهانی حقوق بشر در سال ۱۹۴۸ در سازمان یونیناد ملل را می توان مهمترین واقعه حقوق بشری در قرن گذشته دانست. در آن هنگام، این اعلامیه پس از سه سال کار مداوم در کمیته ای به سرپرستی خانم النور روزولت، همسر رئیس جمهور وقت آمریکا، در مجمع عمومی سازمان ملل مطرح شد و بدون مخالفت به تصویب رسید (۸ کشور به آن رای ممتنع دادند). ایران یکی از ۴۸ عضو تأیید کننده اعلامیه بود. بعدها نزدیک به ۱۴۰ کشور دیگر به سازمان ملل پیوستند و پای اعلامیه را امضا کردند. در طول شصت سال گذشته، جهان شاهد گسترش چشمگیر ارزش های حقوق بشری بوده است. ولی ایران به عنوان یکی از امضا کنندگان اولیه این اعلامیه همچنان صحنه یکی از وسیع ترین موارد نقض مواد این اعلامیه است. از تبعیضات جنسیتی و عقیدتی و اتنیک گرفته، تا نفی حقوق و آزادی های مدنی و سیاسی و اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی، و تا اعمال انواع خشونت های ضد انسانی. مردمانی که از حقوق مندرج در این اعلامیه کم و بیش برخوردار شده اند شاید اهمیت این سالگرد را درک نکنند، ولی برای ایرانیانی که هنوز در آرزوی تحقق ساده ترین این حقوق هستند، شصتمین سالگرد این واقعه فرصت مهمی ایجاد می کند که به یک فعالیت وسیع حقوق بشری دست بزنند.

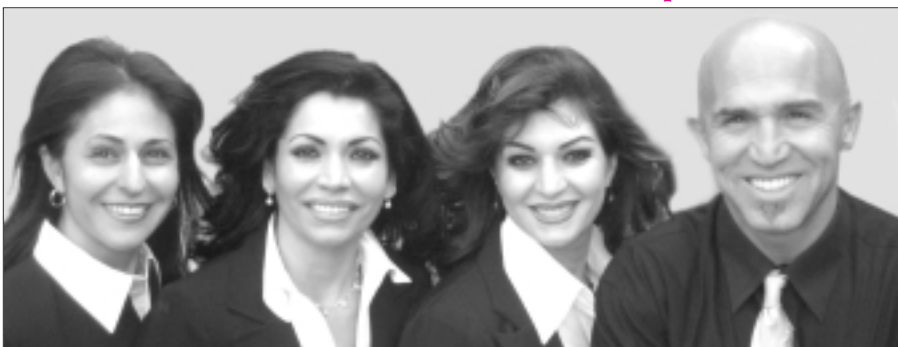
این فعالیت را می توان در رابطه با قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷ که اکنون بیست سال از آن می گذرد سازمان داد. در دوران سه دهه جمهوری اسلامی جنایت و خشونت ضد انسانی کم اتفاق نیفتاده است. ولی بدون تردید می توان قتل عام سال ۶۷ را بزرگترین جنایت ضد بشری این دوران خواند. این جنایت به لحاظ کمیت (هزاران قربانی)، کیفیت (قربانیان اسیر و درخفا)، انگیزه (عقیده/موضوع سیاسی یا مذهبی) و سرعت (در فاصله فقط چند هفته) رکورد بی سابقه ای از خود بجا گذاشته است. این جنایت گرچه به لحاظ عددی به سطح قتل عام و نسل کشی های جهانی در دهه های اخیر نمی رسد، ولی به لحاظ کیفیت و ضد بشری بودن در ردیف آنها قرار می گیرد. و اکنون در حالی که تقریباً همه جنایات ضد بشری از این قبیل از جنگ جهانی دوم تا به حال در فاصله چند سال مورد رسیدگی قرار گرفتند و عاملان و آمران آن به

Center for Aesthetic Dentistry in Los Altos

دکتر اردشیر سالم و دکتر نیروانا انوشه

با بیش از ۲۰ سال تجربه در دندانپزشکی زیبایی و Neuromuscular
استادان دانشگاه دندانپزشکی کالیفرنیا - سانفرانسیسکو

دندانپزشکی زیبایی و ترمیمی

- * 1 Hour Teeth Whitening
- * Now you can straighten your teeth in 2 appointments
- * Tooth Colored Fillings
- * No Metal or Mercury used
- * OSHA approved sterilization
- * Laser Gum Treatment
- * Digital Radiographs with 95% less exposure, Intra-Oral Cameras
- * Invisalign
- * سفید کردن دندانها در طول یکساعت
- * مرتب کردن دندانها در ۲ جلسه
- * پرکردن دندانها با مواد هم رنگ دندان شما
- * بدون استفاده از فلز و مرکوری
- * معالجه لثه با لیزر
- * بکارگیری رادیوگرافی دیجیتال
- * ارتودونسی بدون استفاده از سیمهای فلزی

(650) 559-0000

www.smilegarden.com

925 North San Antonio Rd., Los Altos, CA 94022

BLUE COLLAR BAIL BONDS

* 24-Hour Service * Confidential * We Come to You!

در صورتیکه توسط پلیس دستگیر شدید، موارد زیر را رعایت کنید:

- ۱- با مؤسسه Blue Collar Bail Bonds تماس بگیرید 888-438-6880
- ۲- با هیچکس به غیر از وکیلان گفتگو نکنید
- ۳- وکیلی مناسب استخدام کنید
- ۴- مادامیکه در انتظار رسیدن مهلت دادگاه تان هستید عمل غیرقانونی دیگری انجام ندهید
- ۵- در دادگاه با رفتاری شایسته و لباسی مناسب حضور بهم رسانید
- ۶- خود را از قبل برای گذراندن دورانی در زندان، از لحاظ مالی و روحی آماده کنید.

Six Important Steps to Follow if Arrested:

- 1- Call Blue Collar Bail Bonds @ 888-438-6880
- 2- Do not talk to anyone, except a lawyer
- 3- Find the right attorney
- 4- While you wait for your court appearance, lead a very law-abiding life and do not break any more laws
- 5- Behave and Dress Appropriately in court
- 6- Prepare for Jail Time ahead of time, emotionally and financially

WET Corporation (Owner)

We specialize in Quick Release!

همکاران فارسی زبان ما آماده خدمت به شما میباشد!

(408) 318-4400

(888) 438-6880

Bail License#1844088

(888) GETOUTO